

Kurz je potvrzen

V mém včerejším článku jsem se zamýšlel nad situací prohrajšího kandidáta Andreje Babiše. Napsal jsem, že Andrej Babiš se svými kartami sehrál celkem dobrou hru ve které nic neztratil a ještě něco získal, ale na vítězství to prostě nestačilo, protože jeho soupeř byl od začátku na delší straně páky. Babišova kampaň podle mě nebyla vedena úplně špatně, počítala s dobrými i špatnými stránkami Velkého Bociana, ale narazila na limity preferencí na české voličské scéně.

Myslím si, že hnutí ANO čeká poměrně komplikované rozhodnutí, co dál. Babiš je schopen vyhrávat volby, ale jeho koaliční potenciál je poměrně malý. Dílem ho nemají rádi, dílem nemá rád je. Andrejko se stal univerzálním hromosvodem všeho špatného a naložili mu na hřbet tolik skutečných i domnělých hříchů, že vlastně nemá žádné dobré možnosti, jak pokračovat. Pětikolka ho mezi sebe nikdy nevezme a s SPD jít nechce. Já si vlastně dovedu docela dobře představit, že se Babiš z politiky stáhne. Hnutí ANO zůstane a bude dál jeho prodlouženou rukou, ale on v něm nebude figurovat na viditelném místě. Pokud by se po jednání předsednictva něco takového ukázalo, vůbec by mě to nepřekvapilo.

Stejně tak by mě nepřekvapilo, kdyby se v ANO ukázala rozsáhlejší rebélie, než jeden Vondrák a jeden Macura.

Dnes si řekneme, co znamená generálovo vítězství pro nás na Alternativě. Včera jsem jen krátce naznačil, že bychom si měli hýčkat ten kus sounáležitosti, který jsme alespoň na chvíli dokázali vytvořit, ale samozřejmě se dá čekat i nějaké to pnutí a přehodnocování dosavadních postojů a názorů. Každopádně bychom si ale měli říci, co dál.

V uplynulých šesti měsících jsme se dost snažili o změnu kurzu, co nastavila vláda. Je to zřejmé – Jasná, ba bezpodmínečná podpora Ukrajiny, posílání zbraní i peněz, podpora Polska, odklon od Maďarska, energetická záchrana Německa, zvyšování především majetkových daní, odstřižení od ruských surovin... a to víceméně za každou cenu.

Od září jsme upozorňovali na úskalí této politiky. Proběhlo několik velkých demonstrací, dokázali jsme toto téma protlačit do veřejného prostoru i pomocí široké komunitny blogerů a influencerů na sociálních sítích. I když demonstrace nijak nepohnuly vládní politikou, byly dostatečné na to, aby se o těchto tématech dozvěděla široká veřejnost. Nakonec si značnou část z těchto témat vzal pro kampaň i Andrej Babiš, který měl větší mediální sílu než my všichni dohromady a téma míru a nízkých cen energií dokázal dostat do každé domácnosti v této republice.

To je podle mě důvod, že se kolem Babišovy kandidatury dokázali sjednotit i proudy, které jinak proti Andrejovi docela tvrdě vystupovaly. Ne, minulost nebyla zapomenuta, ale téma míru a energetické bídy bylo důležitější než předchozí covidové hříchy i třeba než EET. Tato témata JASNĚ A ZŘETELNĚ zazněla. Dostala se do každé domácnosti. Byly toho plné noviny, byla toho plná televize, všichni si v tomto ohledu brali do huby, že Babiš mluvením o míru straší válkou. V televizních debatách zcela jasně a mnohonásobně

zaznělo, že Pavel je vládní kandidát. Všichni v této republice to slyšeli, běžně se to diskutovalo, mlelo se to v hospodách i na fejsbůku.

Na konci toho všeho řeklo 58% voličů, co se obtěžovali přijít k volbám, že to pro ně není téma a kurz této vlády jim naprosto vyhovuje. Netrápí je ani válka za humny, ani vysoké ceny energií, ani omezování svobody slova. A nás, co jsme to chtěli jinak, nás je prostě málo. Jestliže jsme mohli po parlamentních volbách říkat, že vládu nevolila většina voličů, protože milion hlasů propadlo, tak teď už to není pravda. Většina voličů zvolila generála, kterému vyjádřila podporu celá Pětikolka a který se od začátku do konce ani na minutu netajil, že s politikou Fialovy vlády souzní.

Podle mě se tímto volebním aktem na čas uzavřela šance dostat se ke kormidlu a posunout Českou republiku na jiný kurz. Nemá smysl protestovat proti většině. Nemá smysl tvrdit, že vláda nemá mandát. Nemá smysl tvrdit, že tyto volby byly o něčem jiném. Nebyly. Byly o míru, cenách energií a svobodě slova. Pro zřetelnou většinu voličů to nic neznamenal a potvrdili, že chtějí pokračovat v tom, jak to vláda dělá.

Já osobně nehodlám tvrdit, že by voliči byli nějak oblbnuti médii. Znovu opakuji, voliči nebyli oklamáni. Média jim celou dobu jasně říkala, že Ukrajinu je třeba podporovat, že cena energií je daň za bezemisní budoucnost, že majetkové daně jsou potřebné, protože zdaňují bohatství a že svoboda slova musí být regulována. To není oblbování. Jen bagatelizovali důsledky. Každý člověk v této zemi mohl dojít ke stejným závěrům jako my. Diskuse byla tak velká a vyhrocená, že se nám už zajídala. Lidé si prostě vybrali a věděli, z čeho si vybírají.

Topolánek svého času oblboval. O svých záměrech mlčel, dokud nebyl zvolen. Kalousek oblboval, Sobotka oblboval, až oblbnul i sám sebe. I Lithiu se lhalo, o Vrběticích se lhalo, mlžilo se o lecčem, ale

tentokrát ne. Tentokrát si volič vybíral zcela jasně. Neutralita nebo NATO, válka nebo mír, více Evropy nebo méně Evropy. Všichni ti věděli.

Podle mě nemá cenu prorážet hlavou zeď. Je zapotřebí na ni dlouhodobě močit. Čekat, až se ukáží důsledky dnešních vládních kroků. Prostě se to musí stát, protože komu není rady, tomu není pomoci. Dveře do kormidelny jsou zavřené a dokud současní kormidelníci sami nezjistí, že vplouváme do tajfunu, tak se prostě nic nezmění. Půl roku jsme křičeli, že kurz vede do dokonalé bouře, dělali jsme to nahlas a za stále se zvyšujícího osobního rizika. Naši spolulodníci si zvolili kapitána, který jasně a zřetelně říkal, že z toho mráčku nezaprší, je možné do něj vplout a na druhé straně vyplujeme silněji.

Musíme se postarat sami o sebe. Dohlédněme, abychom měli po ruce záchranné vesty, podívejme se, kde jsou nějaké záchranné čluny. Kdo se může navázat na lano, ať to udělá. Udělejme si pořádek v majetku i ve vztazích, opravme, co je pošramocené a na co nebyl čas. Udělali jsme všechno, abychom se do kormidelny dostali. Udělali jsme všechno, aby každý slyšel naše obavy. Velké kroky už udělat nemůžeme, tak pojďme udělat ty malé. V kruhu rodiny i přátel.

Vidlákovy kydy tu s vámi zůstanou. Ale vrátí se zpátky do své původní role. Soběstačnost, zemědělství, komentování světového i českého dění. Přijímání hostů, vytváření vztahů. Čas burcování alespoň prozatím skončil. V minulém roce se mi za pomoci mnoha přátel podařilo udělat z vidlákovy dvorku vidlákovy náměstí. Letos se budu snažit, abyste se na tomto náměstí cítili co nejlépe.

V následujících týdnech by měla být hotová moje knížka o zemědělství. Hned, jak ji budu mít doma, začnu ji rozesílat těm, co mě podpořili a stojí o ni. Zájem byl nakonec větší, než jsem předpokládal, takže se chystám udělat ještě dotisk. Na všechny se tedy dostane.

Kdo by si ji chtěl ještě předobjednat (a je ochoten přijmout riziko, že se mnou bude patřičně zatočeno a já nebudu schopen dostat svým závazkům) může si knihu předobjednat zasláním částky nejméně 350,- Kč na číslo účtu: 164 883 276 / 0300. Během čtrnácti dnů spustíme aplikaci, kde se o předplacenou knihu budete moci přihlásit a nechat si ji zaslat domů.